

مکان یابی عرصه های مناسب پخش سیلاب جهت تغذیه مصنوعی در شمال اندیمشک

نظام اصغری پوردهشت بزرگ

دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات گروه جغرافیای طبیعی، تهران، ایران

nasgharipour@gmail.com

محمد رضا ثروتی

دانشیار دانشگاه شهید بهشتی تهران

فریده عظیمی

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

زینب ظاهري عبده وند

کارشناس ارشد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۱/۱۸

تاریخ دریافت: ۹۰/۸/۱

چکیده:

بهره برداری بی رویه از سفره های آب زیرزمینی در سالهای اخیر باعث افت شدید سطح آب زیرزمینی در دشت های کشور گردیده است. تغذیه مصنوعی آبخوان ها به روش پخش سیلاب در پهنه مخروط افکنهای دشت های درشت دانه راهکاری است که در خیلی از مناطق کشور قابل انجام می باشد. در این روش با نفوذ سیلاب به درون آبخوان علاوه بر افزایش حجم مخزن و جلوگیری از روند شدید افت سطح آب زیرزمینی باعث کنترل سیل و حفاظت خاک می گردد. منطقه مورد مطالعه در این تحقیق حوضه آبخیز جارمه به مساحت ۳۱۴ کیلو متر مریع در شمال شهر اندیمشک می باشد. که با بردازش تصاویر ماهواره ای، بازدیدهای میدانی و انطباق نقشه های کاربری اراضی محدوده آبرفتی به وسعت ۴۳۵۶ هکتار جهت مطالعه مشخص گردید. پس از انتخاب شاخص های تاثیرگذار در مکان یابی این عرصه ها از قبیل شب، نفوذپذیری، ضخامت آبرفت، قابلیت انتقال، سیل خیزی و هدایت الکتریکی، برای هر کدام از این شاخص ها در محیط GIS نقشه طبقه بندی شده تهیه گردید، و سپس این نقشه ها با روش منطق بولین (Boolean) و شاخص هم پوشانی وزنی (weighted overlay index) با هم تلفیق شدند. در نهایت محدوده آبرفتی، به دو طبقه دارای تناسب بالا برای پخش سیلاب با وسعت ۲۰۵۹ هکتار در روش بولین و ۲۴۸۵ هکتار در روش شاخص هم پوشانی وزنی و تناسب متوسط با وسعت ۲۲۹۷ هکتار در روش بولین و ۱۹۷۱ هکتار در روش شاخص هم پوشانی وزنی تفکیک و نقشه نهائی بدست آمد.

واژه های کلیدی: پخش سیلاب، آبخوان، تغذیه مصنوعی، اندیمشک.

مقدمه

توسعه روزافزون بهره‌برداری از منابع آب زیرزمینی باعث شده است که در بسیاری از نقاط جهان، از جمله کشورمان سطح آب زیرزمینی به شدت پایین بود و بسیاری از قنات‌ها و دیگر منابع آبی خشک و آب شور در سفره‌های آب زیرزمینی پیش روی کند. ادامه این روند پیامدهای ناگوار دیگری مانند، کاهش کیفیت منابع آب زیرزمینی، افزایش هزینه‌های برداشت، از بین رفتن مخازن زیرزمینی در اثر نشست زمین را نیز به همراه دارد.، پخش بزرگی از آبهای زیرزمینی ایران از منابع آبرفتی استخراج می‌گردد و جایگزین کردن بخشی از آنها با کاربرد روش‌های تغذیه مصنوعی امکان پذیر است. با استفاده به جا و به هنگام از سیلابها و بکار گیری روش پخش سیلاب جهت تغذیه مصنوعی علاوه بر آبدارکردن آبخوانها، کاهش زیانهای سیل و حفاظت خاک را نیز به دنبال دارد (کوثر، آهنگ ۱۳۷۴). با بهره‌گیری بیش از حد از سفره‌های آب زیرزمینی در بعضی مناطق مانند شهر اندیمشک در استان خوزستان افت سطح این سفره‌ها و پایین آمدن کیفیت آب آنها را شاهد هستیم. با توجه به بررسی‌های سازمان آب و برق خوزستان، دشت اندیمشک دارای بیلان منفی به میزان حدود ۱۷ میلیون مترمکعب می‌باشد و این در شرایطی است که میزان برداشت از آب زیرزمینی روز به روز درحال افزایش بوده و وقوع خشکسالی نیز مزید بر علت می‌باشد. لذا بکار گیری روش‌های مناسب از جمله پخش سیلاب (آبخوانداری) جهت تغذیه سفره‌های آب زیرزمینی، احیاء منابع طبیعی و پیش‌گیری از خسارت‌های احتمالی سیلاب ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. در این راستا تعیین دقیق و سریع مکان‌های مناسب جهت پخش سیلاب از اهمیت بسیاری برخوردار است. فناوری‌های نوین، نظیر سنجش از دور و GIS با برخورداری از امکانات و توانائی‌های بالقوه و قابلیت استفاده از منابع چندگانه اطلاعاتی، تجزیه و تحلیل، تلفیق و بررسی داده‌های گوناگون این امکان را فراهم می‌کنند.

در این ارتباط شاخص‌های مختلفی جهت مکان یابی عرصه‌های مناسب پخش سیلاب توسط محققین مختلف مورد بررسی قرار گرفته است Krishnamurty, J.V (1996) برای تعیین مناطق مناسب برای تغذیه آبهای زیرزمینی در جنوب هند، عوامل زمین‌شناسی، لندرمهای، گسلها و شکستگی‌ها، آب‌های سطحی، تراکم آبراهه و شبی را مطالعه کرد. ایشان معتقدند که انواع عوامل زمین ساختی و ژئومرفولوژی در سطوح مختلف نقش مهمی در رفتار آبهای زیرزمینی دارد.

Saraf, A.K. & Choudhury, R (1998) با استفاده از GIS و RS مکان‌های مناسب برای تغذیه مصنوعی را تعیین نمودند. آنها نقشه‌های کاربری اراضی، پوشش گیاهی، ژئومرفولوژی، زمین ساختی و توپوگرافی را برای مکان یابی استفاده کردند. قرمز چشممه و همکاران (۱۳۷۹) عواملی مانند شبی، نفوذپذیری، قابلیت انتقال آب، ضخامت آبرفت و هدایت الکتریکی آبهای زیرزمینی را بررسی و مناطق مناسب برای پخش سیلاب را در منطقه، شناسایی و نقشه تناسب اراضی از دیدگاه پخش سیلاب را ارائه نمودند. جعفری (۱۳۷۹) ویژگی‌های زمین ساختی (رسوبات کواترنر)، وقوع سیلاب و هیدرولوژی حوضه‌های آبخیز را از مهمترین عوامل مؤثر در مکان یابی مناطق مستعد اجرای عملیات آبخوانداری مورد توجه قرار داده است. زهتابیان و همکاران (۱۳۸۰) مدل‌های مختلف کلاس‌های شبی و گروه‌های هیدرولوژیک خاک در قالب مدل‌های مختلف تلفیق و نقشه‌های خروجی را با

عرضه های کنترل مقایسه و مورد ارزیابی قرار دادند. بروشکه (۱۳۸۲) مکان های مناسب جهت پخش سیلاب را در نهشته های کواترنری و رسوبات جدید رودخانه ای با در نظر گرفتن ارزیابی و قابلیت اراضی و لحاظ کردن عواملی مانند توپوگرافی و شب، ویژگی های نهشته های آبرفتی، سیل خیزی، کیفیت آب زیرزمینی و نیاز عرضه به آب در استان آذربایجان غربی مورد بررسی و با استفاده از روش بولین این عرضه ها را در سه کلاس (تناسب بالا، تناسب متوسط و تناسب کم) دسته بندی نمودند. حکمت پور (۱۳۸۳) برای مکان یابی مناطق مستعد پخش سیلاب در دشت ورامین از لایه های اطلاعاتی شب، نفوذ پذیری سطحی، ضخامت آبرفت، قابلیت انتقال آب در آبرفت، کیفیت آبرفت، کاربری اراضی و ژئومرفولوژی استفاده کرد و این لایه ها را در محیط GIS بر اساس روش های منطق بولین، منطق فازی، روش های شاخص همپوشانی، روش میانگین امتیاز کلاس ها و روش DSS تلفیق و مناطق مناسب برای پخش سیلاب در هر روش را مشخص نمودند. عبدی (۱۳۷۹) با استفاده از داده های ژئوفیزیک و برآورد پارامترها و ضرائب هیدرودینامیک سفره های آب زیرزمینی از قبیل نفوذ پذیری، ضریب ذخیره، نوع و گسترش سفره، مشخصه های بافتی و ضخامت رسوبات و تلفیق آنها در محیط GIS محل های مناسب برای پخش سیلاب را در دشت زنجان مشخص نمودند.

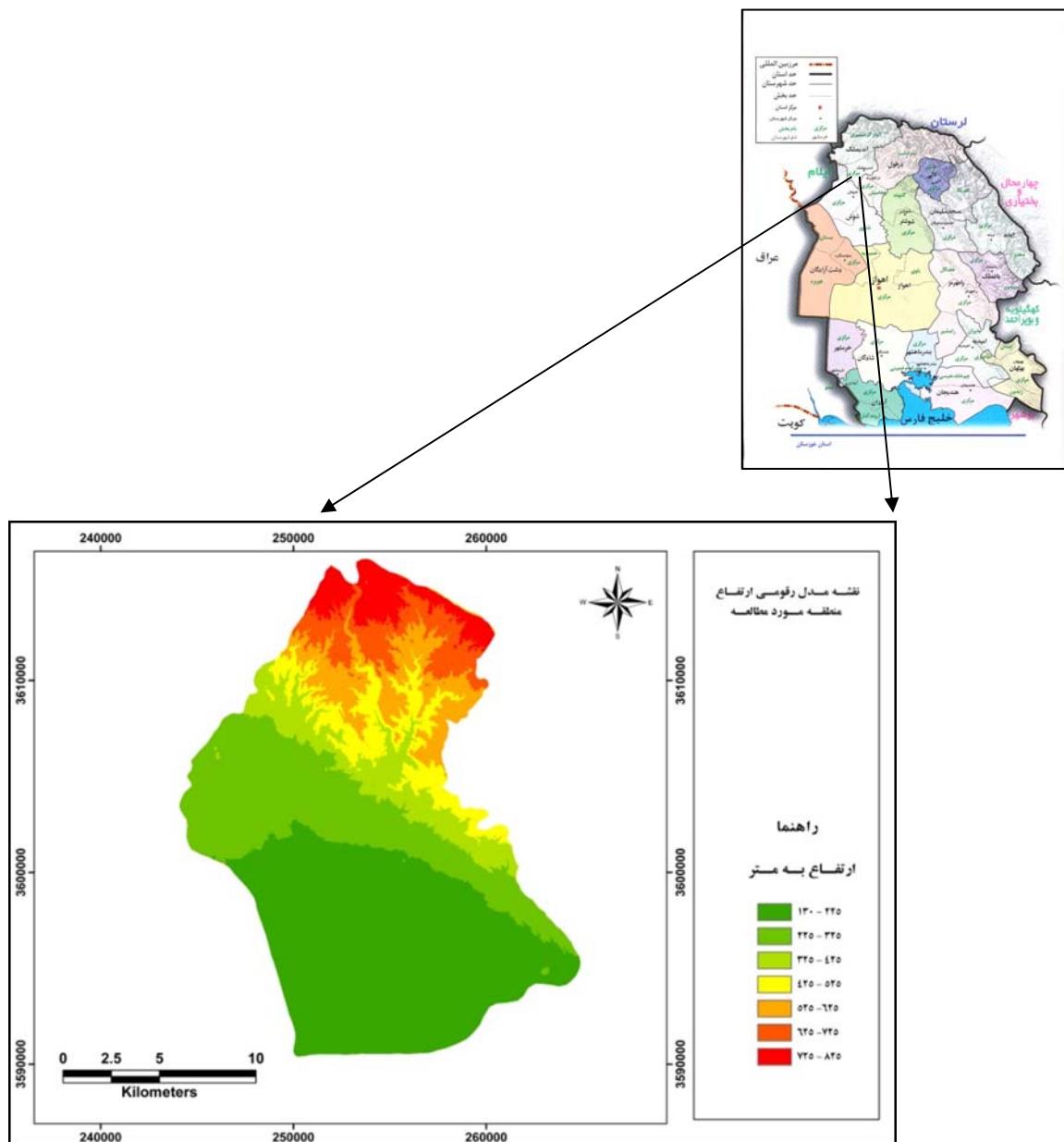
با توجه به مطالب گفته شده، در این مطالعه هدف تعیین مناطق مستعد پخش سیلاب با در نظر گرفتن شاخص های موثر در شناسائی، و اولویت بندی این مناطق با بکار گیری دو روش منطق بولین (Boolean logic) و شاخص هم پوشانی وزنی (weighted overlay index) در شمال شهر اندیمشک می باشد.

مواد و روش ها

موقعیت جغرافیائی منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه واقع در استان خوزستان می باشد. این حوضه جزئی از بخش مرکزی شهرستان اندیمشک است، که شهر اندیمشک نیز در آن واقع می باشد. حوضه مذکور از شمال و شمال شرق به محدوده دریاچه سد دز، از شرق به شهر دزفول و رود دز، از شمال غرب به راه آهن سراسری شمال-جنوب، از جنوب به شهر اندیمشک و از غرب و جنوب غرب به رود فصلی بالارود ختم می شود. منطقه مورد مطالعه دارای مختصات جغرافیائی "۱۷°۱۶'۴۸" تا "۵۵°۴۸'۲۹" طول شرقی و "۱۹°۳۹'۳۲" تا "۲۵°۲۶'۴۷" عرض شمالی می باشد. حوضه آبخیز آن یکی از زیر حوضه های رود فصلی بالارود از سرشاخه های رود دز می باشد. این منطقه دارای مساحتی معادل ۳۱۴ کیلومترمربع می باشد. بالاترین نقطه ارتفاعی آن ۸۲۵ متر بالاتر از سطح دریا، پایین ترین نقطه ارتفاعی ۱۳۰ متر و ارتفاع متوسط آن ۴۷۷ متر از سطح دریا می باشد.

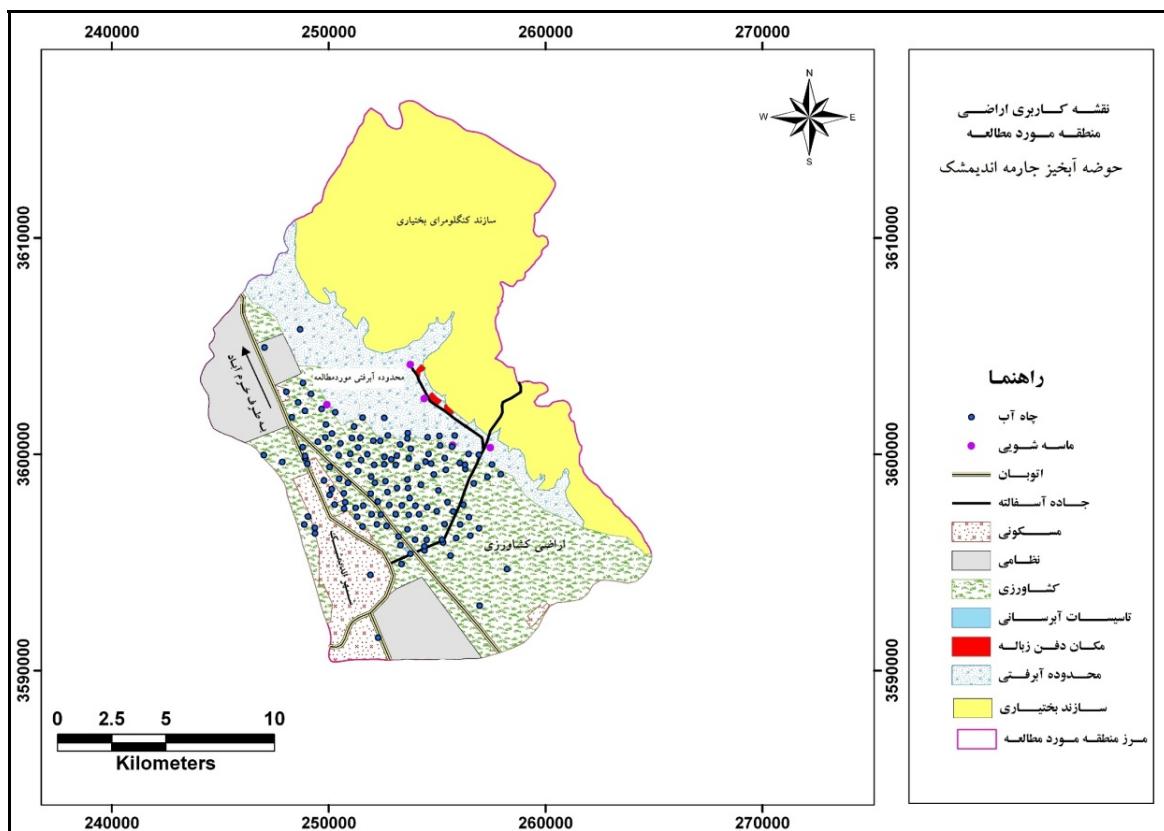
میانگین بارندگی منطقه مورد مطالعه در طول دوره آماری ۱۳۸۵-۱۳۵۰ میلی متر می باشد. متوسط بارندگی در فصل زمستان $177/6$ میلی متر، در پائیز $124/4$ میلی متر و در بهار $49/7$ میلی متر و در فصل تابستان بسیار اندک و حدود $0/1$ میلی متر می باشد. بر اساس این دوره آماری میانگین سالانه دما در ایستگاه سد تنظیمی دزفول ۲۴ درجه سانتیگراد است.



منبع: نظام اصغری پور

شکل شماره ۱. موقعیت منطقه و مدل رقومی ارتفاع حوضه آبخیز جارمه اندیمشک

در منطقه رود دائمی وجود ندارد ولی در دو طرف منطقه رود دائمی دز در شرق و رود فصلی بالارود در غرب منطقه قرار دارد ولی از آب این رودها در این منطقه استفاده نمی شود و نیاز آبی منطقه از آب زیرزمینی که دارای کیفیت بالایی است تامین می گردد. در محدوده مورد مطالعه چندین مسیل سیلابی مهم وجود دارد که مهمترین آنها مسیل جارمه است. حجم بدنه پتانسیل سیلاب در زیرحوضه های منطقه در دوره بازگشت ۲۵ ساله حدود ۲/۸ میلیون مترمکعب می باشد. (مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ۱۳۷۵)



منبع: نظام اصغری پور

شکل شماره ۲. نقشه واحدهای کاربری اراضی در حوضه آبخیز جارمه اندیمشک

منطقه مذکور دارای کوه های کم ارتفاع تا نسبتاً مرتفع دارای درز و شکاف همراه با شیب های تند می باشد. سازند کنگلومرای بختیاری تمام حوضه بالا دست منطقه را پوشانده و رسوبات آبرفتی آن دشت پائین دست را تشکیل داده است. در قسمت های شمالی حوضه بدلیل شیب زیاد، خاک تشکیل نشده و رسوب تولیدی بوسیله جریان های آبی به پایین دست منتقل شده و مخروط افکنه ها را ایجاد کرده اند که شامل مسیل های با پوشش قلوه سنگی و سنگریزه ای می باشد و در بعضی نقاط خاک با عمق خیلی کم و بصورت پراکنده تشکیل شده که قابلیت مرتعی اندکی دارد. نهایتاً در پایین دست که شیب به حداقل می رسد خاک استقرار پیدا کرده که دارای بافت سبک با عمق متوسط تا زیاد و زهکشی خیلی مناسب می باشد و قابلیت کشاورزی خیلی خوبی را داراست. (مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ۱۳۷۵)

دو تیپ گیاهی در منطقه مورد مطالعه مشاهده می شود. تیپ گیاهی گون-بریش که منطبق بر فیزیوگرافی تپه ماهوری و کوهستانی حوضه می باشد این تیپ عرصه شمالی یا محدوده حوضه آبخیز مسیل ها را اشغال کرده است و تیپ گندمیان یکساله- علفی یکساله که در قسمت دشتی مستقر بوده و از لحاظ وسعت عرصه کمتری را نسبت به تیپ گون-بریش به خود اختصاص داده اند. (مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ۱۳۷۵)

مدل های ریاضی تلفیق لایه های اطلاعاتی در تعیین مناطق مناسب پخش سیلاب

مدل رفتار یک پدیده را در دنیای واقعی با استفاده از چندین عامل ارائه می کند. هدف نهایی اغلب پروژه های GIS ترکیب داده های فضایی از منابع گوناگون با هم است تا به این ترتیب اثرات متقابل، توصیف و تجزیه و تحلیل شود(Bonham, Carter F. G. 1991). بطور خیلی کلی یک مدل GIS را می توان به صورت یک فرایند ترکیب یک سری نقشه های ورودی به کمک یکتابع برای تهیه یک نقشه خروجی فرض کرد در زیر دو مدل از مدل های مکان یابی که در سطح جهان ارائه شده و در این تحقیق بکار برده شده ارائه می گرد

منطق بولین^۱

جورج بول^۲ ریاضیدان انگلیسی که در فاصله سال های ۱۸۱۵-۱۸۶۴ می زیست، پایه گذار سیستم منطقی در ریاضی شد که بعد ها به منطق بولین مشهور گردید. وزن دهی به واحدها در هر لایه اطلاعاتی در این مدل براساس منطق صفر و یک است یعنی در نقشه نهایی یک لایه اطلاعاتی یا اثر دارد که ارزش یک را می گیرد و یا اثر ندارد که ارزش صفر پیدا می کند این مدل دارای اپراتورهای AND, NOT و OR می باشد. در این بررسی از اپراتور AND یا اشتراک استفاده شده که پس از امتیاز دادن هر لایه اطلاعاتی در سیستم اطلاعات جغرافیایی نقشه نهایی از رابطه ۱ قابل محاسبه می باشد. (Bonham- Carter, F. G. 1991)

Map Boolean= (Layer1) AND (Layer2) AND (Layer3) AND

شاخص هم پوشانی وزنی^۳

این مدل که از دو سیستم دودویی و چندکلاسه برخوردار است. در روش دودویی به نقشه های پایه حاصل از وزن دهی در مدل بولین بر اساس اهمیتشان در مکان یابی وزنی بین صفر و ده داده می شود و در روش چند کلاسه علاوه بر وزن دهی به هر لایه اطلاعاتی به طبقات هر لایه نیز وزن داده می شود. (Bonham- Carter, F. G. 1991) ارزش هر پیکسل بر اساس سیستم دودویی در نقشه خروجی بوسیله فرمول ذیل محاسبه می گردد:

$$S = \frac{\sum_{i=1}^n w_i class (MAP_i)}{\sum_{i=1}^n w_i}$$

S: ارزش هر پیکسل در نقشه نهایی
w_i: وزن نقشه iام
Class (map i): وزن هر واحد نقشه

نتایج

پس از جمع آوری اطلاعات پایه منطقه شامل نقشه ها و تصاویر ماهواره ای با بازدیدهای صحرائی، نقشه کاربری اراضی تعیین گردید و منطقه آبرفتی که کاربری محدود مرتعدی داشت به عنوان محدوده طرح انتخاب گردید. در ادامه با بررسی گزارشهای پایه و مطالعات قبلی، شاخص های مناسب جهت ارزیابی و مکان یابی عرصه های

¹ Boolean logic

² George Bool

³ weighted overlay index

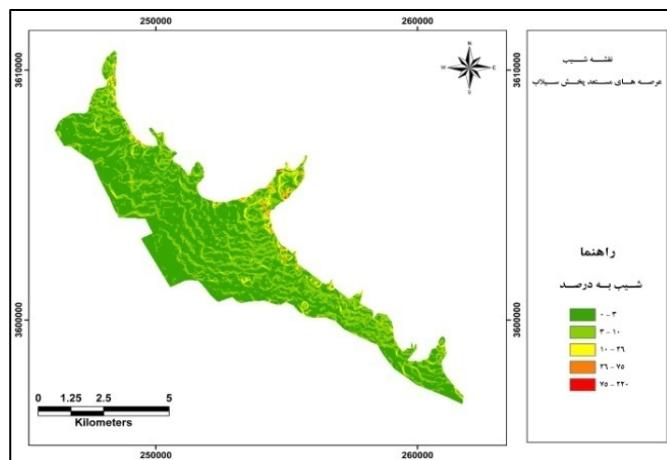
مستعد پخش سیلاب تعیین گردید. در مرحله بعد هر یک از شاخصهای مذکور در قالب لایه‌های اطلاعاتی و در محیط نرم افزار ArcGIS تهیه گردیدند و با تلفیق این لایه‌ها مکان‌های مناسب پخش سیلاب تعیین شد.

شاخصهای مکان‌یابی

برای بررسی و شناسائی عرصه‌های مناسب پخش سیلاب ابتدا، شاخصهای موثر بر مکان‌یابی انتخاب گردید. بدین منظور به مرور مطالعات انجام شده و تجربیات پژوهه‌های پخش سیلاب در سطح کشور اقدام شد. با بررسی های صورت گرفته شش شاخص تشخیص داده شدند، شب، نفوذ پذیری، ضخامت آبرفت، قابلیت انتقال، سیل خیزی و هدایت الکتریکی. لایه اطلاعاتی هر کدام از شاخصهای ذکر شده با استفاده از اطلاعات و گزارشات موجود، تبدیل داده‌های عددی به نقشه و با بکارگیری سیستم اطلاعات جغرافیائی به شرح زیر تهیه شدند.

۱- شب

شب نقش بسیار مهمی در کنترل عواملی مانند سیل خیزی، نفوذ پذیری، تشکیل خاک و غیره داشته و در تعیین محل‌های پخش سیلاب مهمترین عامل می‌باشد. هر گاه شب و عمق آب کاهش یابد سرعت آب نیز کم شده و فرصت کافی برای نفوذ در خاک را خواهد داشت. در نتیجه باید شب منطقه پخش بین صفر تا ۵ درصد باشد تا اینکه بتوان سیلاب را در عرصه پخش نمود و سیلاب فرصت نفوذ پیدا کرده، وارد سفره آب زیرزمینی شود. جهت تهیه نقشه شب در منطقه مورد مطالعه، ابتدا نقشه‌های رقومی ۱:۲۵۰۰۰ سازمان نقشه برداری کشور به محیط GIS وارد شدند و مدل رقومی ارتفاع منطقه (DEM) از آنها تهیه شد. از مدل رقومی ارتفاع نقشه شب استخراج و در نهایت مدل رقومی شب محدوده آبرفتی از کل منطقه تفکیک گردید.

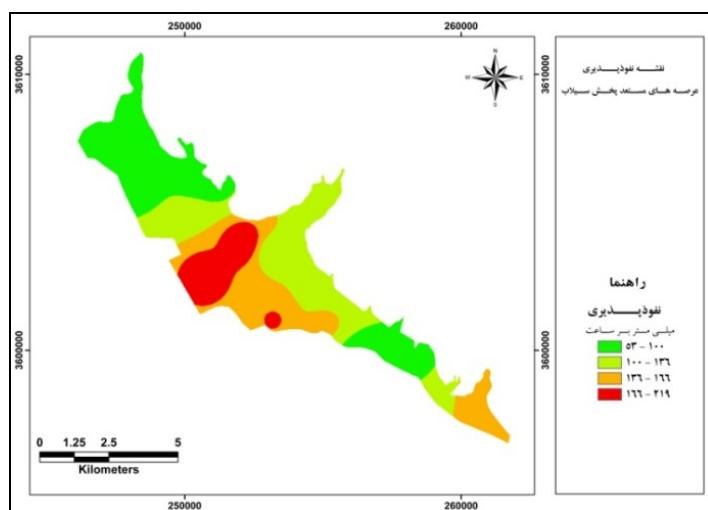


منبع: نظام اصغری پور

شکل شماره ۳. نقشه کلاسهای شب محدوده آبرفتی حوضه آبخیز جارمه اندیمشک

۲- نفوذ پذیری

تأثیر این عامل در کاهش تبخیر و تعرق نمایان می شود. بنحوی که نفوذ پذیری اگر پائین باشد آب بروی سطح خاک مانده و بعد از مدتی تبخیر شده و باعث افزایش املاح خاک می گردد. طبقه بندی مختلفی برای نفوذ پذیری از دیدگاه آبیاری وجود دارد. ولی از دیدگاه پخش سیلاب هنوز طبقه بندی خاصی صورت نگرفته است. هر چند کوثر(۱۳۷۴) نفوذ پذیری و عمق زیاد را از ویژگیهای خاکهای خوب برای پخش سیلاب می داند (کوثر، آهنگ ۱۳۷۴). برای تعیین نفوذ پذیری محدوده آبرفتی از نتایج آزمایشات نفوذ پذیری که به روش حلقه مضاعف انجام گردیده استفاده شد (مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ۱۳۷۵) و نقشه نفوذ پذیری محدوده با درونیابی اطلاعات مذکور در محیط GIS تهیه گردید. شکل ۴ تغییرات نفوذ پذیری در محدوده آبرفتی را نشان می دهد.

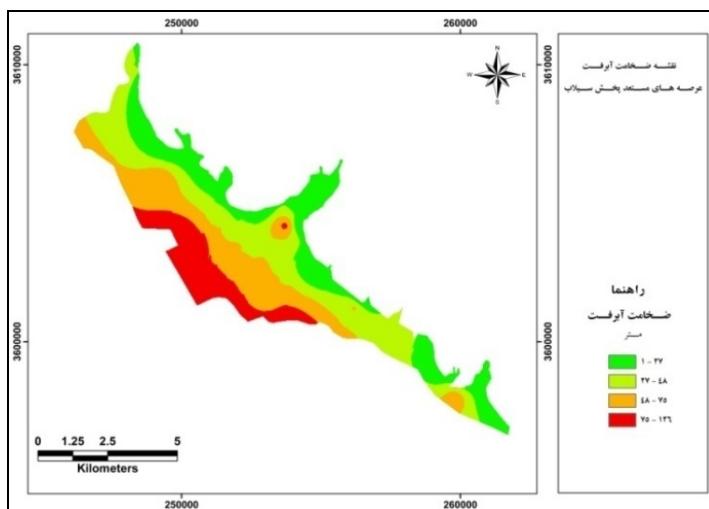


منبع: نظام اصغری پور

شکل شماره ۴: نقشه نفوذ پذیری منطقه آبرفتی حوضه آبخیز جارمه اندیمشک

۳- ضخامت آبرفت

از نظر تئوری هر چه عمق آبرفت یا رسوبات بیشتر باشد، میزان ذخیره آب زیرزمینی در آن آبرفت نیز زیادتر می شود. در صورتیکه سایر عوامل مناسب بوده ولی ضخامت آبرفت کم باشد. آب وارد شده در آبرفت به سرعت به سنگ بستر رسیده، چون دیگر نمی تواند از سنگ بستر عبور نماید، کم کم آبرفت اشباع شده و از نفوذ آب جلوگیری می کند و باعث ماندابی شدن عرصه پخش می شود. جهت تهیه نقشه ضخامت آبرفت از نتایج آزمایشات ژئوفیزیک انجام شده در منطقه دشت اندیمشک استفاده شد (فرازمند، م. ۱۳۸۲) با توجه به مقاومت لایه ها و لایه های موجود چاهها، ضخامت لایه آبرفتی در منطقه بدست آمد. با بدست آمدن ضخامت آبرفت در نقاطی از منطقه، داده های بدست آمده در محیط GIS درونیابی شد و مدل رقومی ضخامت آبرفت در محدوده تهیه گردید. شکل ۵ ضخامت آبرفت در محدوده آبرفتی را نشان می دهد.

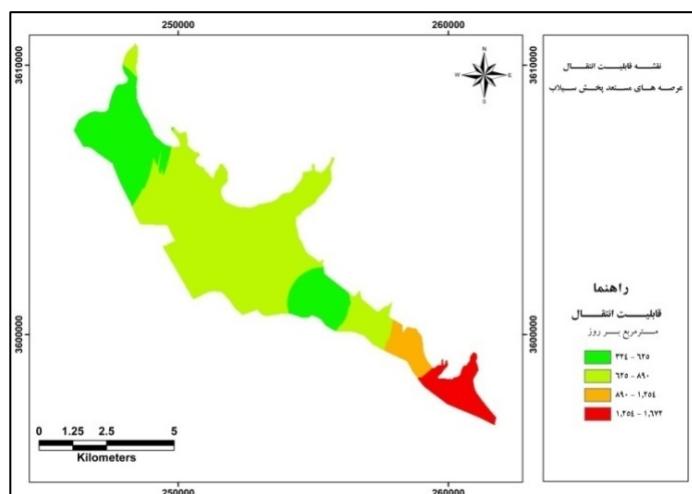


منبع: نظام اصغری پور

شکل شماره ۵: نقشه ضخامت آبرفت محدوده آبرفتی حوضه آبخیز جارمه اندیمشک

۴- ضریب قابلیت انتقال

این ضریب یکی از ضرائب هیدرودینامیک بوده که نشان دهنده حرکت آب در محیط متخلخل می‌باشد. رسوبات عمقی آبرفت در مناطق مختلف دارای قابلیت انتقال متفاوتی هستند. آبخوانها با توجه به دانه‌بندی، میزان سیمانی شدن و عمق آنها در واحد زمان مقدار مشخصی آب را در خود عبور می‌دهند. هر چه دانه‌بندی آبرفت درشت‌تر و میزان سیمانی شدن آن کم باشد. آب وارد شده در داخل آبخوان زودتر از منطقه خارج شده و از ماندگاری شدن عرصه جلوگیری می‌کند. با استفاده از اطلاعات قابلیت انتقال چاهه‌ای بهره برداری که توسط سازمان آب و برق خوزستان در تعدادی از چاهه‌ای منطقه به روش آزمایش پمپاژ صورت گرفته بود، اطلاعات این چاهها استخراج و در محیط GIS مدل رقومی قابلیت انتقال در محدوده آبرفتی تهیه گردید.



منبع: نظام اصغری پور

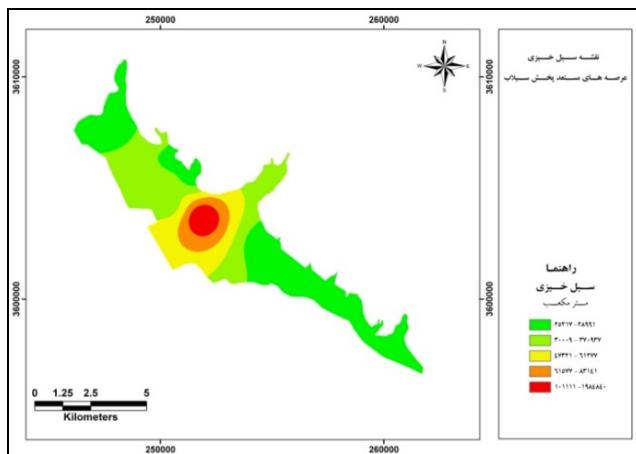
شکل شماره ۶: نقشه قابلیت انتقال در محدوده آبرفتی حوضه آبخیز جارمه اندیمشک

۵- سیل خیزی

یکی دیگر از معیارهای انتخاب محل های مناسب جهت پخش سیلاب میزان سیل خیزی یا آبدهی حوضه های آبخیز بالادست می باشد زیرا در صورت فراهم شدن سایر فاکتورها ولی نبود آب جهت نفوذ و تزریق به زمین، مکان یابی غیرقابل استفاده است. جهت تهیه نقشه سیل خیزی، با استفاده از روش برآورد مستقیم، حجم روآناب تولیدی در هر کدام از زیر حوضه ها در دوره های بازگشت مختلف برآورد گردید و درنهایت پتانسیل آب تولیدی با دوره بازگشت ۲۵ ساله بعنوان قابلیت سیل خیزی مناطق مختلف محدوده آبرفتی در نظر گرفته شد و لایه رقومی آن تهیه گردید.

۶- هدایت الکتریکی

اگر آبرفت دارای املاح زیاد باشد در اثر حرکت آب در این محیط متخلخل، تحت تأثیر یون های مختلف قرار گرفته و کیفیت آب کاهش می یابد. لذا لازم است میزان هدایت الکتریکی آبرفت مورد بررسی قرار گیرد. در این تحقیق از شوری آب های زیرزمینی بعنوان معیار کیفیت آبرفت استفاده شده است، با توجه به کیفیت بالای آب های زیرزمینی نمونه گیری شده از چاه ها در منطقه مورد مطالعه و داشتن مقادیر حداقل ۵۳۶ میکرومیکروموس بر سانتی متر، هیچ گونه محدودیتی از این نظر وجود نداشت و لایه اطلاعاتی هدایت الکتریکی در تلفیق نهائی نقشه ها به کاربرده نشد.



منبع: نظام اصغری پور

شکل شماره ۷: نقشه پتانسیل سیل خیزی در محدوده آبرفتی حوضه آبخیز جارمه اندیمشک

تعیین ارزش و تلفیق لایه ها

به منظور مکان یابی عرصه های مناسب پخش سیلاب هر یک از پارامترهای ذکر شده طبق جدول شماره ۱ طبقه بندی و طبق جدول شماره ۲ در روش شاخص هم پوشانی وزنی دهنده شدند و نقشه کلاس بندی شده برای هر کدام از لایه ها تهیه گردید. قابل ذکر می باشد لایه هدایت الکتریکی (EC) به دلیل کیفیت بالا در تمام محدوده مورد مطالعه در تلفیق نهائی بکار برده نشده است و مکان یابی عرصه های مستعد پخش سیلاب از نظر این پارامتر هیچ گونه محدودیتی نخواهد داشت.

برای تلفیق لایه های اطلاعاتی تهیه شده جهت بکارگیری در مکان یابی از دو روش منطق بولین (Boolean) و شاخص هم پوشانی وزنی (weighted overlay index) استفاده گردید.

جدول شماره ۱: شاخص های مورد استفاده و مقادیر آنها در هر کلاس تناسب

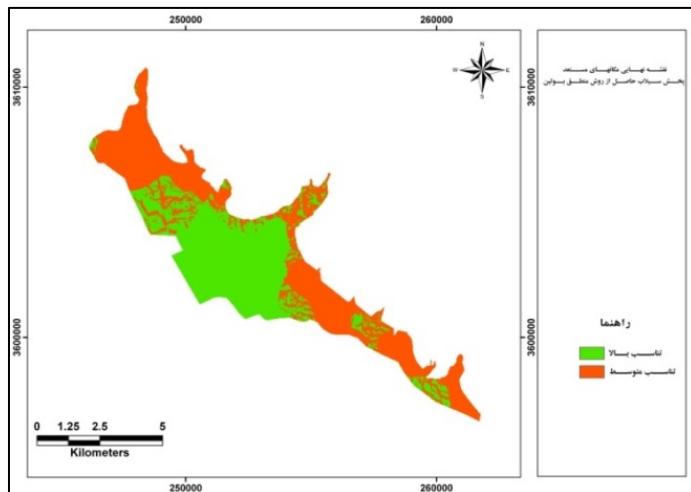
تناسب متوسط	تناسب بالا	شاخص ها
۳-۵	۰-۳	شیب عرضه (درصد)
کمتر از ۷۰	بیشتر از ۷۰	نفوذ پذیری (میلیمتر بر ساعت)
کمتر از ۳۰	بیشتر از ۳۰	ضخامت آبرفت (متر)
کمتر از ۵۰۰	بیشتر از ۵۰۰	ضریب قابلیت انتقال (متر مربع بر روز)
کمتر از ۱۰۰۰۰	بیشتر از ۱۰۰۰۰	سیل خیزی (متر مکعب)

منبع: نظام اصغری پور

جدول شماره ۲: وزن نسبی پارامترها در روش شاخص هم پوشانی وزنی

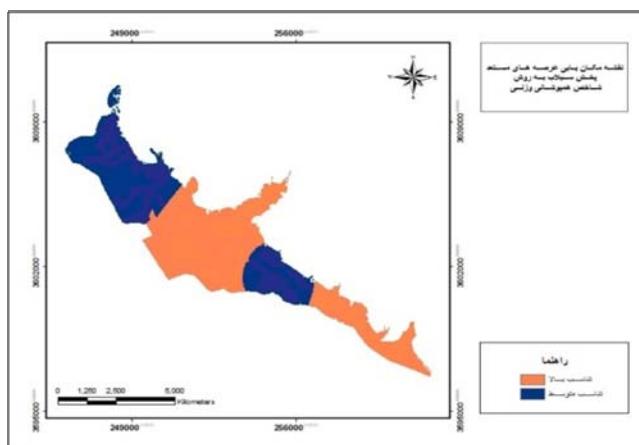
ضخامت آبرفت	سیل خیزی	ضریب قابلیت انتقال	نفوذ پذیری	شیب	لایه ها
۳	۵	۳	۷	۷	وزن نسبی

منبع: نظام اصغری پور



منبع: نظام اصغری پور

شکل شماره ۸: نقشه مکان یابی نهائی عرصه های مستعد به روش بولین (شاخص هم پوشانی وزنی)

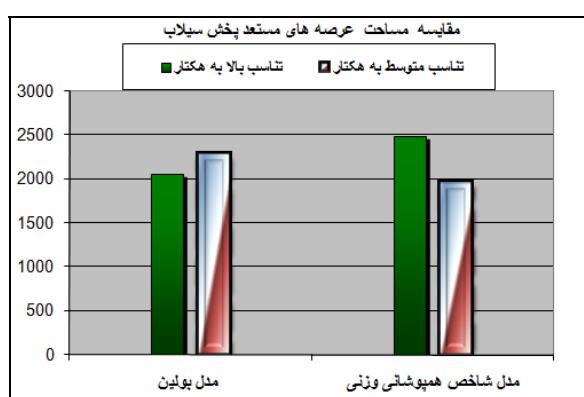


منبع: نظام اصغری پور

شکل شماره ۹ : نقشه مکان یابی نهائی عرصه های مستعد به روش(شاخص همپوشانی وزنی)

نتیجه گیری

۱- طبق نمودار شماره ۱ در کل حوضه آبخیز جارمه اندیمشک که دارای وسعتی معادل ۳۱۴ کیلو متر مربع بوده محدوده آبرفتی ۴۳۵۶ هکتار می باشد. این محدوده آبرفتی دارای اراضی مستعد با تناسب بالا برای پخش سیلاب با وسعت ۲۰۵۹ هکتار، بدست آمده در روش بولین و ۲۴۸۵ هکتار در روش شاخص هم پوشانی وزنی و دارای اراضی با تناسب متوسط با وسعت ۲۲۹۷ هکتار در روش بولین و ۱۹۷۱ هکتار در روش شاخص هم پوشانی وزنی می باشد.



منبع: نظام اصغری پور

نمودار شماره ۱: وسعت اراضی در دو طبقه برای پخش سیلاب با دو روش بکار رفته

۲- بکارگیری تصاویر ماهواره ای و سیستم اطلاعات جغرافیائی راهی سریع در شناسائی مناطق دارای قابلیت های مختلف جهت توسعه در یک منطقه از جمله شناسائی مکان های مستعد جهت تغذیه مصنوعی به روش پخش سیلاب می باشد.

۳- منبع اصلی آب مورد استفاده در این منطقه آب زیر زمینی بوده که برای مصارف کشاورزی، شرب و صنعت بطور گسترده استفاده می شود، لذا حفظ کمیت و کیفیت این منبع آب با ارزش با توجه به شرایط آب هوای نیمه خشک و وقوع خشکسالی ها خصوصا در سال های اخیر، بسیار با اهمیت می باشد. که با توجه به برداشت آب زیرزمینی نیاز به جایگزینی و تقویت کیفی و کمی سفره آب زیرزمینی با استفاده از روش‌های مناسب تغذیه مصنوعی می باشد.

منابع

۱. بروشكه، ا. (۱۳۸۲): بررسی و شناسائی عرصه مناسب پخش سیلاب و اولویت‌بندی آنها در استان آذربایجان غربی مجموعه مقالات دومین همایش آبخوانداری (صفحه ۱۲۰-۱۲۷) تهران: مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری
۲. اصغری پوردشت بزرگ، نظام. (۱۳۸۸): انتخاب محل های مناسب جهت پخش سیلاب و اولویت بندی آنها با استفاده از تکنیک های سنجش از دور و GIS در شمال اندیمشک: پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز
۳. جعفری، س.م. (۱۳۷۹): نقش رسوبات سازندهای زمین ساختی برکیفیت آبخوانهای کواترنر در زون زاگرس. مجموعه مقالات دومین همایش آبخوانداری (صفحه ۱۷۳-۱۸۰) تهران: مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری
۴. حکمت‌پور، م. (۱۳۸۳): بررسی شاخص‌های مناسب در مکانیابی عرصه‌های مستعد پخش سیلاب (مطالعه موردی حوزه آبخیز جاجروم منتهی به دشت ورامین، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران
۵. زهتابیان، غ، علوی پناه، س، ک، حامدپناه، ر. (۱۳۸۱): بررسی کارایی مدل‌های مختلف در مکان یابی پخش سیلاب در حوزه طغودقام، ماهنامه بیابان، جلد ۷، شماره ۱.
۶. عبدالی، پ. (۱۳۷۹): تعیین محل‌های مناسب برای پخش سیلاب در دشت زنجان با استفاده از داده‌های رئوفیزیکی و سیستم اطلاعات جغرافیایی. مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری
۷. فرازمند، م. (۱۳۸۲): بررسی آبهای زیرزمینی و محاسبه بیلان آبخوان دشت اندیمشک. گزارش مطالعاتی سازمان آب و برق خوزستان.
۸. قرمز چشم، باقر، غیومیان، جعفر و مهدیان، محمدحسین (۱۳۷۹): تعیین شاخص های موردنیاز در مکان یابی پخش سیلاب در دشت میمه اصفهان مجموعه مقالات دومین همایش آبخوانداری (صفحه ۵۰-۳۹) تهران: مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری
۹. کوثر، آهنگ. (۱۳۷۴): مهار سیلاب و بهره‌وری بهینه از آنها. (صفحه ۹۸-۹۰)، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور.
۱۰. مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان. (۱۳۷۵): گزارش طرح پخش سیلاب جارمه اندیمشک.

11. Krishnamurty, J.V., (1996): An approach to demarcate groundwater potential zones through remote sensing and geographical information system. INT.J.Remote sensing, Vol.17, NO.10, pp.1867-1884.
12. Saraf, A.K. & Choudhury, R., (1998): Integrated remote sensing and GIS groundwater exploration and identification of artificial recharge sites, INT.J.Remote sensing, Vol.19, NO.10, pp.2595-2618.
13. Bonham- Carter, F. G. (1991): Geographic Information System for Geoscientists: Modelling with GIS. Pergamon, Ontario, 568 pp.

